

Folketingstidenden, saa jeg nu kan konstatere Rigtigheden af det, jeg anfører ved at oplæse hans Citat, det Lød: „Fabrikker og fabrikmæssig drevne Bærksteder, hvortil henregnes ethvert Sted, hvor der fremstilles eksplosive Stoffer eller eksploderende Genstande uden Hensyn til Antallet af dermed beskæftigede Personer, saafremt mindst 10 Arbejdere derved regelmæssig beskæftiges“. Det ærede Medlem har altsaa glemt Ordene „samt alle andre Anlæg“, hvilket ganske forandrer Meningen.

Men saa siges der: Man har jo saadanne Love som den foreslaaede i Tyskland, Finland, Norge og mange andre Steder. Ja, det er rigtigt, men der er blot det at bemærke, at i Tyskland have de saadan en Lov for Storindustrien og ikke for det egentlige Haandværk, saaledes som det ærede Medlem jo ogsaa selv har fremhævet. Men her vil man stabe en Lov af samme Indhold, der netop rammer Haandværket — ja, særlig den talrigste Haandværkerklasse her i Landet, nemlig alle Bygningshaandværkerne. I Norge derimod har man en saadan Lov ogsaa for Haandværket, en ganske lignende Lov som den her foreslaaede. Men hvorledes er man nu fornøjet med den Lov? Ja, jeg havde selv Lejlighed til i Sommer at se i Norge, hvorledes man syntes om sin Ulykkesforsikringslov som man der har haft i to Aar. Jeg havde nemlig Lejlighed til at overvære Generalmødet, som det kaldes, for den norske Haandværkerstand, og et af Forhandlingsemnerne paa dette Møde var netop Ulykkesforsikringsloven. Jeg kan nu forsitte det ærede Ting om, at den Stemning, som ytrede sig paa dette Møde, ikke var blid mod Loven. Der foreslaa paa Mødet forskellige Udtalelser fra de større ledende Haandværkerforeninger i Norge, hvilke det samlede Generalmøde tiltraadte. Man fremhævede i disse Udtalelser ikke alene, at Ulykkesforsikringen var den betydeligste Byrde, det offentlige nogen Sinde havde lagt paa den unge norske Industri, men man spurgte, om ikke de norske industri-drivende vare Menneker, som havde Lov at være i Landet, siden de skulde underkastes Lindtagelseslove. Det var i det hele stærke Ord, der brugtes; jeg skal heraf kun citere en enkelt Udtalelse, en Resolution fra Trondhjems Haandværker- og Industriforening, som i sine Udtryk nogenlunde svarede til Stemningen paa Mødet. Den lyder saaledes: „Loven har været yderst uheldig i Balget af sine Midler, idet den ikke har taget alle Faktorer i Betragtning, og den er uretfærdig lige over for Arbejdsgiverne, Landets Haandværk og Industri. Den ødelægger

Selvhjælpsprincippet og Samarbejdet mellem den arbejdsgivende og arbejdsøgende Part.“ Denne Erklæring, at Loven var yderst uheldig i Balget af sine Midler, var den gennemgaende Mening rundt omkring og blev i kraftige Udtryk gentagen af næsten alle Talerne paa Mødet. Grunden til, at Loven virkede saa uheldigt, sagde man, var den, at man havde hentet Mønstret nede fra Tyskland — et stort Land med en stærkt udviklet Storindustri — og havde overført den paa Norge, som er et lille Land med liden Storindustri. Nu er Norge jo i saa Henseende ikke meget forskelligt fra Danmark; derfor bør Erfaringer fra Norge tjene os til Advarsel. Det er ikke altid heldigt saaledes at hente Love eller Institutioner fra et andet Land og overføre dem uden behørig Tilpasning paa det hjemlige. Men naar Følelserne vare saadanne i et Land, hvis Forhold ligne vore, og naar vi vide, at Stemningen rundt omkring her i Landet allerede er en saadan, at den vistnok ganske vilde komme til at svare til den norske — hvorfor skulle vi da lovgive i denne Sag netop paa den Maade? Ja, Svaret derpaa har det ærede Medlem for Aalborg givet os. Han gav det, idet han talte om Fisterne. Jeg har sagt, at jeg ikke kan tænke mig en Ulykkesforsikring, som ikke medtager Fisterne. Dertil svarer det ærede Medlem, at det vilde være en Ubetydelighed at medtage Fisterne; det vil kun blive en 20—30 Dødsfald om Aaret, med en Befolkning af ca. 100,000 Kr. Men naar vi for et saa forholdsvis forbindende Beløb kunne saa Fisterne stærkede mod Følgerne af Ulykkestilfælde, hvorfor skulle vi saa dog ikke tage Fisterne og Sømandsstanden med i denne Lov? Nej, svarer det ærede Medlem, det er umuligt, for det strider mod det Princip, vi have lagt til Grund for Lovforslaget, og ifølge hvilket „Arbejdsaftalen“ er en „integrerende Del“ af Lovforslaget; hele Loven er bygget paa den Teori, at Ulykkesforsikringen skal være inkluderet i Arbejdsaftalen; Fisteren har ingen Arbejdsaftale, thi han arbejder som Regel ikke for andre, og derfor kan Fisteren ikke medtages i Loven. Ved dette Svar vender jeg altid tilbage til en af mine Auker — min Hovedanke kan jeg sige — mod Forslaget; jeg fremsatte den, da jeg forelagde mit eget Forslag, nemlig, at man bygger hele Lovforslaget paa en aldeles kunstig Teori. Man siger udtrykkelig i Betænkningen en to, tre Steder, at man vil stabe en ny Ret for Arbejderne, hvilket jo vil sige, at man vil lægge en ny Pligt, en ny Byrde paa andre — ikke paa Staten, men paa Arbejdsgiverne. Og man gør det